

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ceclu Vasile în numele inculpatului Paiu Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 14 iulie 2015, în cauza penală în privința lui

Paiu Dumitru Dumitru,

născut la 04 august 1992, originar și domiciliat pînă la reținere în s. Borogani, str. Mirnaia, nr. 4, r-nul Leova,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 15 octombrie 2014 - pînă la 23 februarie 2015;
(instanța de fond);

2. de la 18 iunie 2015 - pînă la 14 iulie 2015;
(instanța de apel);

3. de la 02 octombrie 2015 - pînă la 09 decembrie 2015;
(instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 23 februarie 2015, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Paiu Dumitru a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat total pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Leova din 16 octombrie 2013, definitiv fiindu-i numită pedeapsa închisorii pe un termen de 4 ani 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Paiu Dumitru la 26 mai 2014, aproximativ la orele 18⁰⁰ a procurat pentru consum personal de la o persoană neidentificată substanță narcotică "heroina".

Ulterior, Paiu Dumitru a introdus intravenos o parte din substanța narcotică procurată, iar partea rămasă a păstrat-o într-o seringă pînă cînd a fost reținut și condus la Inspectoratul de Poliție Comrat, unde în rezultatul

percheziției corporale s-a depistat substanță narcotică "heroina" cu masa de 0,14 gr., ceia ce constituie cantități mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Ceclu Vasile în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei hotărâri prin care lui Paiu D. să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că, la stabilirea pedepsei instanța de fond a ignorat un șir de circumstanțe cum ar fi: pedeapsa sub formă de amendă se încadrează în limitele art. 217 alin. (2) Cod penal; inculpatul a recunoscut vina; cauza a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală; Paiu D. a comis o infracțiune ușoară.

La fel s-a menționat că, instanța nu a stabilit careva temeieri care ar demonstra că inculpatul nu poate fi corectat prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 14 iulie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

În argumentarea soluției adoptate s-a menționat că, luând în considerație că inculpatul nu este pentru prima dată atras la răspundere penală, iar antecedentele penale nu sunt stinse, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar în condiții privative de libertate.

Instanța de apel a relevat că, argumentele apărării referitor la faptul că pedeapsa numită inculpatului este prea severă sunt neîntemeiate și a concluzionat că prima instanță corect a ajuns la concluzia, că aplicarea unei alte categorii de pedeapsă în privința inculpatului nu va corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor cauzei și personalității acestuia.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o avocatul Ceclu Vasile în numele inculpatului, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, argumentând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate suplimentar de partea apărării referitor la faptul că instanța de fond ilegal a aplicat prevederile art. 85 Cod penal în privința lui Paiu D. și i-a adăugat la pedeapsa aplicată, total pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Leova din 16.10.2013, deoarece prin decizia Curții

Supreme de Justiție din 04.11.2014 a fost admis recursul procurorului, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 03.04.2014 cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Prin urmare, reieșind din cele menționate consideră că sentința Judecătorei Leova din 16.10.2013, nu a intrat în vigoare, iar instanța de fond nu a fost în drept de a aplica prevederile art. 85 Cod penal în privința lui Paiu Dumitru.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că pedeapsa stabilită este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78, 85 Cod penal, astfel că în speță lipsesc temeiuri de casare a hotărârii contestate, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă temei de recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel.*

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că acest temei nu și-a găsit confirmare în speța dată.

Totodată, Colegiul reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Paiu D., însă critică hotărârile contestate în partea pedepsei,

nefiind de acord cu stabilirea pedepsei cu închisoarea și aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, instanța de recurs consideră, că în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, concluzionând că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpatului, instanța de fond echitabil a stabilit categoria și termenul de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, care anterior a mai fost condamnat, iar antecedentele penale nu sunt stinse, circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzute de art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, corect menționând că scopul pedepsei poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate.

Colegiul, consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este prezent în speța dată, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei stabilite, conform sancțiunii legii în baza căruia Paiu D. a fost condamnat, precum și s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de apărare.

Instanța de recurs ține să menționeze că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele ierarhic inferioare just au concluzionat că Paiu D. anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal și fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii cu suspendarea executării acesteia, a comis o nouă infracțiune în termenul de probă, fapt ce denotă că pedeapsa non privativă de libertate aplicată anterior inculpatului nu a avut efect de corectare a acestuia.

Totodată, Colegiul penal, respinge ca neîntemeiat argumentul invocat referitor la faptul că instanța de fond ilegal a aplicat prevederile art. 85 Cod penal și la pedeapsa stabilită, i-a adăugat total pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Leova din 16.10.2013, deoarece această sentință nu a intrat în vigoare.

La acest capitol instanța de recurs analizând materialele cauzei constată următoarele:

Din textul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 03 aprilie 2014 (f.d.104) rezultă că procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul Sîrbu Valeriu, la 24.12.2013 a declarat apel suplimentar prin care a solicitat casarea sentinței judecătorești Leova din 16.10.2013 și condamnarea lui Paiu Dumitru și Jalbă Ilie în baza art. 188 alin. (2) lit. b),c),d)f) Cod penal. Ulterior, la 13.03.2014 acuzatorul de stat a depus o cerere prin care și-a retras apelul suplimentar, cerere care în temeiul art. 407 Cod de procedură penală a fost admisă.

Totodată, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04.11.2014 (f.d.178-181) *a fost casată parțial* decizia Curții de Apel Cahul din 03 aprilie 2014 și dispusă rejudecarea cauzei, *doar în privința lui Jalbă Ilie. În rest hotărîrea contestată a fost menținută.*

Așadar, ținînd cont de cele menționate mai sus, Colegiul penal relevă că sentința Judecătorești Leova din 16.10.2013, prin care Paiu Dumitru a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b),c),d),f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 4 ani, a rămas definitivă, iar instanța de fond corect conducîndu-se de prevederile art. 85 Cod penal, a adăugat la pedeapsa numită total pedeapsa stabilită prin sentința anterioară.

Generalizînd cele menționate mai sus instanța de recurs consideră justă și întemeiată concluzia instanțelor de fond și apel referitor la netemeinicia solicitării apărării privind stabilirea unei pedepse non privative de libertate – amenda, or aceasta nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului și la prevenirea de săvîrșirea unor noi infracțiuni, deoarece anterior fiindu-i numită pedeapsă cu suspendarea executării acesteia, el nu a făcut uz de șansa care i s-a acordat și intenționat a săvîrșit o altă infracțiune doar la aproximativ 6 luni de la condamnarea anterioară (sentința Judecătorești Leova din 16.10.2013).

Analizînd materialele cauzei în raport cu motivele invocate în prezentul recurs, Colegiul penal nu constată vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate, impunîndu-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ceclu Vasile în numele inculpatului Paiu Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 14 iulie 2015, în cauza penală în privința lui *Paiu Dumitru Dumitru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 29 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti